

Ἡ μελέτη τῶν φυσιολογικῶν ιδιοτήτων τοῦ Ραδίου ὑπῆρξεν ἰδιαίτερος ἀντικείμενον πλείστων διακεκριμένων ἐρευνητῶν, οἵτινες ἐζήτησαν νὰ χρησιμοποιήσωσι ταύτας ἐν τῇ θεραπείᾳ διαφόρων κακοήθων νεοπλασιῶν τοῦ ἀνθρώπινου ὁργανισμοῦ.

Οἱ παρτηρηταὶ δὲ οὗτοι ἀπέδειξαν ὅτι ἐν ἐγκλεισμένῳ σωλῆνι περιέχοντα μικρὰν τινα ποσότητα Ραδίου ἐντός κυτίου ἀδιαφανοῦς, εἴτα δὲ ἐξετάσωμεν τοῦτο ἐν τῷ σκότει, παρτηροῦμεν φωτεινὰς ἀκτίνας παραγούσας ζωηροτάτην μάλιστα φωτεινὴν αἰσθησιν. Προσέτι δέ, ὅτι ἡ ἐπὶ μακρότερον χρόνον ἐκθεσις τοῦ ὀπτικοῦ ἡμῶν ὁργάνου εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἀκτίνων δύναται νὰ προκαλέσῃ βαρεῖας λειτουργικὰς διαταραχὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς ζωηρᾶς χημικῆς αὐτῶν ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου καὶ τῶν λοιπῶν λεπτοφυῶν ὑμένων τοῦ ὀφθαλμοῦ, αἵτινες ταχέως περιπίπτουσιν εἰς ἀτροφίαν. Ἀναλόγους θρεπτικὰς διαταραχὰς προκαλεῖ ὡσαύτως καὶ ἐπιπάντων τῶν λοιπῶν ἰσθμῶν τοῦ σώματος ἡμῶν, ἐκδηλουμένης ὑπὸ μορφήν ἀπὸ ἀπλοῦ ἐρυθρίματος μέχρι ἀληθοῦς ἐγκαύματος, ἀνολόγως τοῦ χρόνου τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Ραδίου ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν τούτων.

Θελήσας ποτὲ νὰ πειραματισθῶ ἐπ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου ἐν τῇ ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ τοῦ ἐν Παρίσις Νοσοκομείου Quinze-Vingt, ἐφήρμοσα μικρὸν σωληνίσμιον περιέχον περὶ τὰ 20 χιλιοστόγραμμα χλωριούχου Ραδίου ἐπὶ 10 λ. τῆς ὥρας εἰς τὴν κατ' ὤμον ἀρθρωσιν, καθ' ἣν ἐπασχον ἀπὸ ἐπίμονόν τινα νευραλγίαν. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐν λόγῳ πειράματος ὑπῆρξεν ἡ ἀνάπτυξις ἀπλοῦ ἐρυθρίματος εἰς τὸν τόπον τῆς ἐφαρμογῆς, ὅπερ διήρνεσεν ἐπὶ 15 περίπου ἡμέρας, μεθ' ὃ ἐξηφανίσθη συμπαρασύραν συγχρόνως καὶ τὸν κατ' ὤμον πόνον. Καίτοι δὲ ἐκτοτε δὲν ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ συλλέξω καὶ ἐτέρας ἀναλόγους προσωπικὰς παρατηρήσεις. οὐχ' ἦττον ἐμὸς αἱ γενόμενα πειράματα ἀνακοινώσας διαφόρων πειραματιστῶν οὐδεμίαν ἀφίνουσι ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν θεραπευτικῶν ιδιοτήτων τοῦ Ραδίου εἰς τὰς νευραλγίας.

Πλὴν τούτου, ἔνεκεν τῆς ομοιότητος τῶν ιδιοτήτων τοῦ Ραδίου πρὸς τὰς τῶν ἀκτίνων Χ, ἦτο ἐπόμενον ὅτι, καὶ τὸ πρῶτον θὰ ἐδοκιμάζετο εἰς πάσας ἐκεῖνας τὰς περιπτώσεις εἰς ἃς αἱ τελευταῖαι μᾶλλον ἢ ἦττον συντελεστικαὶ ἀπεδείχθησαν. Ὄντως δέ, εὐθὺς μετὰ τὰ πρῶτα πειράματα ἐπηκολούθησαν διάφοραι λίαν ἐνθαρρυντικαὶ ἀνακοινώσεις ὡς οἱ τοῦ d'Arsonval, Border κτλ. αἵτινες ἐνέπλησαν χαρὰς καὶ γλυκέων ἐλπίδων τοὺς τε ἰατροὺς καὶ πάσχοντας περὶ τῆς δυνατότητος λύσεως τοῦ δυσχεροῦς αἰνίγματος τῆς θεραπείας τῶν καρκινωδῶν καὶ λοιπῶν παρομοίων παθήσεων διὰ τοῦ Ραδίου.

Ἀπὸ τίνος ὅμως ἤδη χρόνου ἡ δραστηριότης καὶ ὁ ζήλος τῶν ἐρευνητῶν καὶ πειραματιστῶν ἐκεῖνων οἵτινες κατ' ἀρχὰς μετὰ τσαύτης ζήσεως περιέγραψαν τὰς θεραπευτικὰς ιδιότητας τοῦ Ραδίου, ἤρξαντο καταφανῶς νὰ κλονίζονται καὶ ἀντὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἐὰν μὴ

ἀπογοήτευσιν, πάντως ὅμως πλήρως νωχέλεια κατέλαβεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐξακολούθησιν τῶν μελετῶν των.

* *

Εἶνε ἄρα γε τοῦτο προοίμιον τῆς ὀριστικῆς ἀποτυχίας τῶν ἀχοι τοῦδε πειραμάτων, ἀποδεχθείσης προσωρινῶς τῆς ἐπενεχθείσης βελτιώσεως τῶν καρκινωδῶν ὄγκων ὑπὸ τοῦ Ραδίου, ἢ ὁ μέχρι τούδε προσανατολισμὸς τῶν πειραματιστῶν ὑπῆρξεν ἡκιστα ἐπιτυχῆς καὶ ὑπάρχει δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ ἀλλαγὴ διευθύνσεως ἐν ταῖς ἐρευναῖς αὐτῶν μέλλει νὰ καταλήξῃ εἰς ἀποτελέσματα ὀριστικά καὶ ἐπιτυχῆ; Τό γε ἐπ' ἐμοῖ, τὸ τελευταῖον τοῦτο φαίνεται ἀπίθανον, ἐν τούτοις ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι αἱ ἀδιάκοποι προσπάθειαι τῶν ὀρητῶν τῆς ἐπιστήμης θεραπεύοντων δὲν θὰ ὦσι μέχρι τέλους ἀκαρποὶ, καὶ ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ν' ἀνατελῇ ἡ χαρμύσυνος καὶ φαῖδρα ἐκεῖνη ἡμέρα, καθ' ἣν καὶ οἱ καρκινοπαθεῖς θὰ ὦσιν ἀρκούντως ὥπλισμένοι ὥπως ἀμύνονται κατὰ τοῦ προσβάλλοντος αὐτοὺς κακοῦ, καθὼς πολλοὶ ἕτεροι πάσχοντες κατορθοῦσι τοῦτο ἤδη διὰ διάφορα ἄλλα νοσήματα.

Κ. ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ

Ὁφθαλμίατρος

ΝΕΑ ΖΩΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ - ΤΕΧΝΑΙ

Αἱ διαλέξεις τοῦ Πατριάρχου. — Ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Πολίτης ἐν τῷ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Σπ. Λάμπρου φιλολογικῶ καὶ ἀρχαιολογικῶ τμήματι ἔκαμεν ἀνακοινώσεις περὶ τῶν γαμνλίων συμβόλων, ὅπλαδ' ἐπὶ ἐθίμων τινῶν, τὰ ὅποια παρέμειναν εἰς τὴν ἱερὰν ἀκολουθίαν τοῦ στεφανώματος. Σημερινὰ ἔθιμα δὲν δύνανται σήμερον νὰ ἐξηγηθοῦν, ἀλλ' ἀνέρχονται εἰς παλαιότατα ἔθιμα καὶ ἔχουν ὀριζμένην τινὰ ἐννοίαν, ἡ ὅποια μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἐλησμονήθη. Νομίζεται συνήθως ὅτι πρῶτος ὁ Λέων Σοφὸς (Θ'. ἐκ.) ἐξέδωκε Νεαράν τὴν ὁποίαν συνεπλήρωσεν ὁ Ἀλέξιος Κομνηνὸς καὶ διὰ τῆς ὁποίας διατυπώνεται ἡ ἱεροτελεστία τοῦ γάμου, ὁποία σχεδὸν σήμερον συνειθίζεται. Ἡ ἐκκλησία ὅμως ἀνέκαθεν ἐνόμιζεν ἱερώτατον τὸν γάμον καὶ τὸ ρῆμα ἐὺ λ ο γ ῶ ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ νυμφεύματος. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐκ παλαιῶν χρόνων ἡ ἐκκλησία ἀπῆτει καὶ ἱεροτελεστίαν τοῦ γάμου, ἀλλ' εὐρίσκομεν ταύτην συνεπληρωμένην κατὰ τὴν ἡγ'. ἐκατ. Κατόπιν ἡ ἐκκλησία ἔκαμεν ἐκλογὴν τῶν ἐθίμων, ὅσα ἐνόμιζε σπουδαιότατα, ὥπως προσδώσουσι κύρος εἰς τὸν γάμον.

Ἐκ τῶν ἐθίμων τούτων τὰ σπουδαιότερα εἶναι οἱ δακτύλιοι, τὰ στέφανα καὶ οἱ καταχυσμοί. Ποία εἶναι ἡ ἔννοια τῶν ἐθίμων τούτων; Ὁ δακτύλιος ἐδίδετο ὡς ἀρραβὼν, ἀλλ' ὄχι διὰ τὴν ὑλικὴν του ἀξίαν· οἱ ἀρχαῖοι ἐξήγουν τοῦτο ὡς συνένωσιν τῶν καρδιῶν. Οἱ ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι ἐφόρουν δακτύλιον οἱ ἐπιφανέστεροι χρυσοῦν, τὸν ὅποιον δὲν ἠδύναντο νὰ φοροῦν οἱ κατωτέρας τάξεις. Ἡ ἔννοια τοῦ δακτυλίου εἶναι ὑποταγὴ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα, ὅπως καὶ ἡ συνένωσις τῶν χειρῶν ὑπὸ τοῦ ἱερῶς. Τὰ στέφανα τὰ ὅποια σήμερον εἶναι ἐκ κηρίων ἀνθῶν λεμονέας κατ' εὐρωπαϊκὸν ἔθιμον, κατὰ ἔθιμον ἑλληνικὸν ἐκ κλήματος ἢ ἐλαίας. Οἱ στέφανοι ἦσαν συνήθεις εἰς τὴν ἀρχαιότητα, ὡς σύμβολον θρησκευτικῆς πράξεως φαίδρας.

Οἱ καταχυσμοὶ δηλ. τὸ νὰ ραίνωνται οἱ νεόνυμφοι δι' ἀνθῶν ἢ διαφόρων τροφῶν ἔχουν τὴν σημασίαν τῆς θυσίας εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ θεοῦ. Ἐτερος σπουδαῖος τύπος εἶναι ἡ μετάδοσις οἴνου εἰς τοὺς νεόνυμφους ὑπὸ τοῦ ἱερῶς· τὸ ἔθιμον τῆς κοινῆς τροφῆς ὑπάρχει εἰς ὅλους τοὺς λαούς, ὁ δὲ κ. Ν. Πολίτης εὐρίσκει αὐτὸ καὶ εἰς τὸν μῦθον τῆς ἀρπαγῆς τῆς Περσεφόνης ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος, κατὰ τὸν ὅποιον ἐπειδὴ ἔφαγεν αὕτη κόκκον ροιδᾶς ἦτο ἠναγκασμένη νὰ μένῃ πλησίον τοῦ Πλούτωνος. Ἐν τέλει ὁ κ. Πολίτης πύχισθη νὰ γίνῃ συστηματικὴ καὶ τελεία ἔρευνα τῶν σμμερινῶν ἐθίμων τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ Σουλίου.

«Φενέλλα». — Τὰ τελευταῖα Ἀγγλικά φύλλα μᾶς γνωστοποιοῦν μίαν ὑπερμέτρως εὐάρεστον εἰδῶσιν τὴν ὁποίαν σύμπας ὁ ἑλληνικὸς καλλιτεχνικὸς κόσμος θὰ ἀκούσῃ μετὰ χαρᾶς καὶ ὑπερηφάνιας. Εἰς τὸ μέγα τοῦ Λονδίνου θέατρον «Κολοσσαῖον» παρεστάθη μετ' ἐξαιρετικῆς ἀληθοῦς ἐπιτυχίας τὸ μελόδραμα «Φενέλλα», τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ ἐμπνευσμένου Ἑλλήνος μουσουργοῦ κ. Ναπολέοντος Λαμπιέτ, τοῦ ἀπὸ μακρᾶς σειρᾶς ἐτῶν διαπρέποντος ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρωτεύουσῃ.

Ἡ θεατρικὴ κριτικὴ τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ἐνθουσιωδῶς γράφει τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου αὐτοῦ.

«Ἀνδρονίκη». — Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων ἐπιτροπὴ προτίθεται νὰ παράσχῃ τὰ μέσα εἰς τὸν μουσικοδιδάσκαλον κ. Γκρέκ, ὅπως ἀναδιδάσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων τὸ ἑλληνικὸν μελόδραμα «Ἀνδρονίκη».

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ μελοδράματος ἐλήφθη ἐκ τοῦ γνωστοῦ δημοφιλεστάτου μυθιστορήματος τοῦ μακαρίτου Στεφάνου Ξένου «Ἀνδρονίκη».

Ὅπως ὅλα τὰ πρῶτα μουσικὰ ἔργα ὅλων τῶν ἐθνῶν ἀρχονται, διὰ τῆς ἡρωικῆς ἐποχῆς, οὕτω καὶ ἡ «Ἀνδρονίκη», ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπαναστάσεως, ἐπὶ τῆς σκηνῆς δὲ διέρχονται τὰ σημαντικώτερα πρόσωπα τοῦ ἡρωικοῦ ἀγῶνος, ἢ δὲ μουσικὴ εἰκονίζει καὶ χρωματίζει αὐτὰ ἀκολουθοῦσα τὰ κατωρῶματά των ἐν τῇ πληρεῖ ἐξελεύσει τῆς σκηνικῆς ὑποθέσεως.

Πάντα τὰ γεγονότα ταῦτα περιγράφονται διὰ τῆς περιπλόκου τέχνης τῆς ἐνοργανώσεως (instrumentation) καὶ τοῦ contra-punto. Ἡ ἡρωικὴ ἀντίστασις τοῦ Σουλίου, ἡ πτώσις τῶν ἡρώων ἀπὸ τοῦ βράχου τοῦ Ζαλόγγου, ἡ δόξα τοῦ Μάρκου Βότσαρη ὅταν οἱ Σουλῶται κοιμίζον αὐτὸν νεκρὸν ἐν θριάμῳ καὶ πλεῖστα ἄλλα γεγονότα τῆς μεγάλης ἡμῶν ἐπαναστάσεως, ἐνέπνευσαν τὸν συνθέτην καὶ ἐνέδυσεν

τὸ ἔργον μὲ μουσικὴν γυνδῶς ἑλληνικὴν. Εἰς τὰς μονωφθίας ἔχει ὕψος ἑλληνικόν, ὅπως εἰς τοὺς χοροὺς, εἰς δὲ τὰ κοντσερτάτα, ἐνθα ἡδουσίην ὁμοῦ ὁκτῶ καὶ ἐννέα πρόσωπα, πλὴν τοῦ χοροῦ, ὁ συνθέτης ὅπου ἐπιτρέπουσι τοῦτο οἱ συνθετικοὶ κανόνες, παρουσιάζει πάντοτε τὴν ἑλληνικὴν χορίαν.

Ὡστε μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τὴν ὁποίαν κατήγαγεν ὁ Σαμάρας εἰς τὴν Γενουίνην μετὰ τὴν «Mademoiselle de Besle Ile», ὁ Λαμπιέτ εἰς τὸ Λονδίνον μετὰ τὴν «Φενέλλα», ὁ κ. Ν. Συναδινὸς μετὰ τὴν «Δόγησαν» εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀναμένοντες ἤδη τὸν θρίαμβον τοῦ Γκρέκ εἰς τὰς Ἀθήνας.

Πόσον ὥραῖον θὰ ἦτο νὰ κατήρχοντο καὶ οἱ τρεῖς πρῶτοι μουσουργοὶ εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ εἰς τοὺς ξένους μαζὺ μετὰ τὴν εἰρωστίαν τοῦ σώματος τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ ἀνεξάντλητος δύναμις τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος!

«Ἀριάδνη». Τραγωδία Ἱ. Νικολάρα εἰς πρᾶξεις τρεῖς. — Πρὸ τινος ἐδιδάχθη εἰς τὸ Βασιλικὸν θέατρον διὰ πρῶτην φοράν ἡ τραγωδία αὕτη παραθετομένη ἐν ὀλίγοις τὴν ὑπόθεσιν τῆς.

Ὁ ἦρως ᾠσεύς, φονεύσας τὸν Μινώταυρον ἐπανῆλθεν ἐκ Κρήτης φέρων λάφυρα πολλὰ καὶ τὴν καλλίμορφον Ἀριάδνην, θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Κρήτης Μίνως. Προσωρμίσθη εἰς τὴν νῆσον Νάξον ἕνεκα τῆς τρικυμίας, ὅπου ἐξῆλθε μετὰ τῆς Ἀριάδνης ἡ ἰδὴ τὰ θεῖα δάσν τῆς νῆσου ταύτης καὶ ἀναπαυθῇ ἐκ τῶν κυμάτων τῆς τρικυμίας. Τούτους παρακολουθεῖ ὁ θεὸς Διόνυσος ὅστις ἐρᾷται ἑμμανῶς τῆς Ἀριάδνης, καὶ ἐνῶ ὁ ᾠσεύς κοιμᾶται ἐπὶ τῶν βράχων καὶ παρὰ τὸ σπήλαιον, ἐνθα ἀναπαύεται ἡ Ἀριάδνη ἐμφανίζεται πρὸς αὐτὸν καθ' ὕπνον ὁ Διόνυσος, ὅστις πλῆττων τὸν ᾠσεῦ εἰς τὸ στήθος διὰ τοῦ θύρσου του τὸν διατάσσει ἐν ὄνειρῳ νὰ φύγῃ καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἀριάδνην, διότι αὕτη ἀνίκει εἰς τὸν Διόνυσον, ἐνῶ ὁ ᾠσεύς πρέπει νὰ τρέξῃ εἰς βοήθειαν τῆς κινδυνευούσης πατρίδος του καὶ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἡρωικὸν του βίον. Ἐγείρεται ὁ ᾠσεύς ἐντρομος καὶ βλέπων ἐμπροσθέν του εἰσέτι τὸν Διόνυσον, ὁρμᾷ κατ' αὐτὸν μετὰ τὸ ξίφος εἰς τὴν χεῖρα. Νέφος πίπτει ἐμπροσθέν του καὶ ὁ θεὸς ἐξαφανίζεται. Ἀλλ' ἰδοὺ ἡ Ἀρτεμις ἐπαναλαμβάνουσα τὰς αὐτὰς προσταγὰς. Ὁ ᾠσεύς ἀνθίσταται πλὴν εἰς τὸ ὄνομα τῆς κινδυνευούσης πατρίδος του ἀποφασίζει νὰ φύγῃ καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἀριάδνην.

«εἰς τὴν φροντίδα τῶν θεῶν καὶ ἀρωγῇ».

Ρίπτειται ὁ ᾠσεύς εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ διαταγὴν τῆς Ἀρτέμιδος ὅπως ἤθελε εἰς τὸ πλοῖόν του. Σκότος καλύπτει τὴν νῆσον καὶ τρικυμία μαίνεται, οἱ θεοὶ δεικνύουσι τὴν ὀργὴν πρὸς τὴν ἐγκαταλείψαν τὴν πατρικὴν ἐστίαν Ἀριάδνην καὶ προδῶσαν τὸν πατέρα τῆς χάριν τοῦ ἔρωτός της. Ἀπελπισ αὕτη ἐξέρχεται τοῦ σπηλαίου, βλέπει τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς καὶ ἀποφασίζει βαθὺν νὰ εὕρῃ τάφον εἰς τοῦ πόντου τὰ νερά. Ἀλλ' ἰδοὺ ὁ θεὸς Διόνυσος ὑπὸ τὸ σχῆμα αἰπόλου ἐμφανίζεται καὶ τὴν ἐμποδίζει. Τὴν παρηγορεῖ καὶ ἐν τέλει ἀποκαλύπτει ποῖος εἶναι. Φοίκῃ καὶ δέος καταλαμβάνει τὴν Ἀριάδνην, ἀλλ' ἐν τούτῳ ἐξακολουθεῖ ἀνθίσταμένη εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ Διονύσου. Ὁ Διόνυσος παράφορος φονυπετεῖ πρὸ αὐτῆς, ἀλλ' οἱ θεοὶ ὀργίζονται ἐν τῷ Ὀλύμῳ διότι θεὸς ἐταπεινώσθη τόσο πολύ. Πέμπεται ἡ Ἀρτεμις ἵτις τοξεύουσα τὴν Ἀριάδνην φονεῖ αὐτήν. Ὁ Διόνυσος ὁρμᾷ κατὰ τῆς θεᾶς ἀλλ' ἴσταται ἐπὶ τῷ ἀκούσματι

ὅτι ὁ Ζεὺς οὕτως ἐπρόσταξε. Κύπτει γονυπετὴς πρὸ τοῦ πτώματος καὶ παρακαλεῖ τὸν Δία. Ὁ Ζεὺς ὑπακούει τὸν Διόνυσον καὶ ἀποθεώνει τὴν Ἀριάδνην, ἀναβαίνουσιν ἐν μέσῳ νεφῶν εἰς τὸν Ὀλύμπου μετὰ τοῦ Διονύσου, ὅστις προσαγορεύων αὐτήν, τῇ προσφέρει στέμμα ἐξ ἀστέρων ἐν μέσῳ τῆς ἡχοῦσης θείας μουσικῆς, καὶ τῇ λέγει:

Ὁ Ἥφαιστος ἐχάλκευσε διάδημα
Ἐκ τῶν ἀστέρων οὐρανοῦ δώματος
Ἴνα στέψῃ τὴν ὠραίαν κεφαλὴν.
Καὶ ἦδη ἄς ἡχήσῃ θεία μουσική.
Ἀποθεοῦται ἡ ἐρώσα καλονή.

..

Ἡ Δόγησά. — Ἐνώπιον πολυπλήθους ἀκροατηρίου ἐδόθη ἡ πρώτη τῆς Δογησῆς, ἥς τὴν μουσικὴν συνέγραψεν ὁ ὁμογενὴς κ. Νικόλαος Συναδινός. Ἡ ὑποθεσίς τῆς ἔχει περίπου ὡς ἑξῆς: Ὁ Στέλλιος, πρέσβυς ἐκ Μίσης, νεωστὶ ἀφικθεὶς εἰς Βενετίαν ἐπισκέπτεται κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαίων συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ φίλου του Μπελτράμ, διασήμεν (ζωγράφου, τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Μάρκου· ἐν αὐτῇ συναντᾷ τὴν Δόγησσαν Δόνα Κλέλια, ἥτις ἀκολουθοῦμένη ὑπὸ μιᾶς Κυρίας τῆς Τιμῆς ἔρχεται νὰ κοινωνήσῃ τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Ὁ Μπελτράμ συνιστᾷ εἰς τὴν Δόνα Κλέλια τὸν Στέλλιον, αὐτὴ δὲ εἰς ἐνδειξὴν εὐμενείας ἀφίνει νὰ περὶ τὸ μανδύλην τῆς ἐπὶ τοῦ οὐπέδου τῆς ἐκκλησίας, ὅπερ ὁ Στέλλιος ἀρπάζει καὶ φέρεי παραφόρως εἰς τὰ χεῖρά του. Καὶ τελειώνει ἡ πρώτη πράξις μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας καὶ τὴν ἄφξιν τοῦ Δόγη. Κατὰ τὴν δευτέραν πράξιν εὐρυσκόμεθα ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ἁγ. Μάρκου, ἐνθα ἐορτάζει ὁ λαὸς τῆς Βενετίας τοὺς ἐπισήμους ἀρραβῶνας τοῦ Δόγη μετὰ τῆς Ἀδριατικῆς. Ἐννοεῖται ὅτι ἐκ τῆς ἐπισήμου ταύτης τελετῆς δὲν λείπει οὔτε ἡ Δόνα Κλέλια οὔτε ὁ Στέλλιος, οἱ ὁποῖοι πλέον ἔχουν συνδεθῇ δι' ἑρωτος. Αἰφνης ὅμως φθάνει ἄγγελος φέρων εἰς τὸν Δόγη τὴν εἰδοσίαν ὅτι ὁ λαὸς τῆς Μίσης προσέβαλε τὰς Τραπεζὰς τῶν Βενετῶν. Τὸ πλῆθος οὐμᾷ νὰ ἐκδικηθῇ κατὰ τοῦ ἐκεῖ παρισταμένου ἀντιπροσώπου τῆς Μίσης, ἀλλὰ τῇ ἐπεμβάσει τῆς Δογησῆς καὶ τοῦ Μπελτράμ, ὁ Δόγη προφυλάττει ἐκ τῆς ὀργῆς τοῦ πλῆθους τὸν Στέλλιον ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔδαφος τῆς Βενετίας ἅμα τῇ ἀνατολῇ τῆς ἡμέρας. Ἡ Δόγησά τότε δίδει διὰ τῆς ἀκολουθοῦσης συνέντευξιν εἰς τὸν Στέλλιον ὅν θέλει νὰ ἴδῃ δια τελευταίαν φορᾶν.

Ἡ αὐλαία κατὰ τὴν τρίτην πράξιν αἱρεται καθ' ἡν στιγμήν ἡ Δόνα Κλέλια ἀνυπομόνως περιμένει ὑπὸ τὸ βαθύ σκότος τῆς νυκτὸς τὸν Στέλλιον, ὁ ὁποῖος δὲν βραδύνει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν συνέντευξιν του. Ἀποφασίζουν νὰ δραπετεύσουν ἐκ Βενετίας, καὶ ἡ Δόνα Κλέλια εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀκόλουθόν της. Ἀλλὰ κατάσκοποι τοῦ Δόγη ἐνεδρεύοντες ἐπιτιθενται κατὰ τοῦ Στέλλιον καὶ ὅταν ἐπανέρχεται ἡ Δόνα Κλέλια, εἶνε πλέον ἀργά.

Τὸ ἔργον ἀνεβιδάσθη μετ' ἀρετῆς ἐπιμελείας εἰς τὴν σκηνὴν, οὐκ ὀλίγον δὲ συνέτεινεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου καὶ ἡ ἐκτέλεσις. Ἡ μουσικὴ τοῦ νέου ἔργου γενικῶς ἤρεσε καὶ ἐκρίθη μετὰ πολλῆς εὐμενείας.

..

Διάλεξις. — Ὁ ἀπὸ τινος ἐν Αἰγύπτῳ παρεπιδημῶν ἐπιφανὴς λόγιος καὶ πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθῆναις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων κ.

Δ. Βικέλας ἀπῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐν Καίρῳ παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου καὶ ἐνταῦθα ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Δέσχης ὁμίλει περὶ τῶν ἐντυπώσεων αὐτοῦ κατὰ τὸ τελευταῖον ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ταξειδίων του καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν ἐκεῖ τελειότατα κατηρητισμένων Σχολῶν πρὸς διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῶν δυστυχῶν, οἵτινες στεροῦνται ὀφθαλμῶν, κατακλῆδας διὰ τῆς χάριτος καὶ εὐγλωττίας αὐτοῦ τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον ἀμφοτέρων τῶν Ἑλληνικῶν Σωματείων.

Ἀρχαιολογικά. — Κατὰ τὴν πρό τινων ἡμερῶν γενομένην Συνεδριάσιν τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἐν Ἀθῆναις, ὁ κ. Ὁλλῶ, διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, ἔκαμεν ἀνακοινώσεϊς λίαν ἐνδιαφερούσας, ἰδίᾳ διὰ τὴν ἀκένωτον Δῆλον, τὴν νέαν αὐτὴν Ἑλληνικὴν Πομπηίαν· τὸ ἰδιάζον συμπέρασμα τῶν ἀνασκαφῶν εἶνε ἡ βεβαίως τοῦ σχήματος τῶν οἰκιῶν τῆς ρωμαϊκῆς ταύτης Δήλου. Αἱ οἰκαὶ εἶλα δὲ δὲν εἶνε μετὰ περιστυλίων ἀλλὰ κατὰ παραστάσεις, πρῶγμα σπάνιον καὶ ἰδιάζον. Πρὸς τοῦτοις ὁ κ. Ὁλλῶ ἐπέδειξεν ἐκ τῶν εὐρεθέντων γλυπτῶν κορμὸν ὅμοιον πρὸς τὴν Εἰρήνην τοῦ Κηφισσοδότου, ἑτέρον γυνυοῦ νεανίου Πραξιτελείου τύπου.

Τὸν κ. Ὁλλῶ διεδέχθη ὁ κ. Ρεπλά, ὅστις ὁμίλει μετὰ δύναμιν καὶ ζωηρότητα διὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ἀφροδιτιάδος· ἐκεῖ ἀπεκαλύφθη μέγας ναὸς τῆς Ἀφροδίτης μετὰ ἐνδεκα κίονας, τοὺς ὁποίους ὁμοῦς μετέβαλον καὶ ἐκτίσαν οἱ βυζαντινοὶ· εἶνε ἰωνικοῦ ρυθμοῦ καὶ ἔχουσιν ὕψος 9 1/2 περίπου μέτρων. Ἐκ τῶν γλυπτῶν ἀνέφερε τρία κολοσσιαία τεμάχια, ἀγνωστον ποῦ ἀνήκοντα καὶ εἰς τί χρησιμεύοντα, μίαν κεφαλὴν λέοντος, κεφαλὴν Μεδοῦσας καὶ κεφαλὴν νεανίου. Ἐκτὸς τοῦ ναοῦ εὐρέθη καὶ ἡ ἀρχαία δημοσία κρήνη, τὸ στάδιον καὶ ἀνάγλυφα γιγαντομαχίας τοῦ τύπου τοῦ βωμοῦ τῆς Περγᾶμου.

Ἡ Οὐγγρική Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἰδρύσῃ ἰδίαν ἀρχαιολογικὴν Σχολὴν ἐν Ἀθῆναις ἥς τὰ μέλη θὰ ἐνεργῶσι διαφόρους ἀρχαιολογικάς ἐργασίας, καὶ ἀνηγγεῖλε πρὸς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν τὴν ἀπόφασιν τῆς ταύτης. Ἀνέγραψε δὲ καὶ τὴν σχετικὴν πίστωσιν εἰς τὸν προϋπολογισμόν αὐτῆς.

..

Ἡ Κεντρικὴ Σηροτροφικὴ Ἑταιρεία. — Πρὸ τεσσάρων περίπου ἐτῶν συνέστη ἐν Ἀθῆναις ἐκ Κυριῶν, Σηροτροφικῆ Ἑταιρεία μετὰ τὴν ὠραίαν ἐμπνευσίν τῆς κυρ. Αἰκ. Ζλατάνου καὶ ὑπὸ τὴν προ-

σταδίαν ἄλλων εὐγενῶν κυριῶν τῆς πρωτεύουσας. Τώρα εἰς τόσον μικρὸν χρονικὸν διάστημα ἐπετέλεσε τόσα θαύματα, ὥστε διεξερχόμενός τις τὴν ἐσχάτως κυκλοφορήσαντα λογοδοσίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, δὲν δύναται παρὰ νὰ θαυμάσῃ τὴν αὐταπάροχον μετ' ἧς ἡργήθη αὕτη. Χάρις εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς πρώτης Ἐπιτροπῆς παρ' ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ τὰς δυσκολίας, ἡ σκοληκοτροφία ἡ μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἄγνωστος καὶ παρημελημένη ἐν Ἑλλάδι εἰσῆχθη εἰς αὐτὴν καὶ εὗρεν ὁδοὺς ἀπὸ τοῦ τελευταίου χωρίου τῆς Ἀττικῆς μέχρι τοῦ ἀπωτέρου ὁμοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πρῶτος σιδηροδρομικὸς σταθμὸς συνέστη ἐν Κορωπῇ (Μάρτιος 1902), ὅπου καὶ ἐστῆθη ἡ πρώτη καλαμωτὴ τῇ ἐνεργείᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰσῆχθη ἡ Σιδηροτροφία εἰς ὅλα τὰ περὶ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ εἰς πλείστα μέρη τῆς Ἑλλάδος συνέστησαν ἐπιτροπαὶ ἐκ κυριῶν πρὸς διάδοσιν τοῦ βιομηχανογεωργικοῦ τούτου κλάδου.

★ ★

Τὸ κλίμα τῆς Περσίας. — Ἐκ πρώτης ἀντιλήψεως πᾶς τις φαντάζεται ὅτι εἰς τὴν πατρίδα τῶν ρόδων τὸ δριμύ ψυχρὸς θα ἦτο τι ἄγνωστον· τοῦτο φαίνεται ἐτι λογικότερον ὅταν ἀναλογισθῇ τις ὅτι πλῆθους φυτῶν, τὰ ὅποια ἔχουσιν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἡλίου, κοιτῆς εἶνε ἡ Περσία· τὰ δὲ ὁπωροφόρα ἄπαντοῦν συχνότατα ἐν αὐτῇ. Ἐκεῖ καλλιιεργεῖται ὁ βάμβαξ, τὸ σακχαροκάλαμον, ἡ ὄρυζα, ὁ δε φοινὶς παρέχει ἀφθονὸν συγκομιδὴν εἰς τὴν παρὰ τὸν Περσικὸν κόλπον χώραν. Ἐν τούτοις τὸ κλίμα δὲν εἶνε ὁμοιόμορφον· εἰς τὰ παρὰ τὸν κόλπον καὶ τὴν θάλασσαν τοῦ Ὁμᾶν μέρη εἶνε τόσον καυστικὸν ὥστε οἱ Πέρσαι συνηθίζουσι νὰ τὸ ἀποκαλῶσιν «ἀντιθάλαμον τοῦ Ἀδου» καὶ αἱ παρὰ τὴν Κασπίαν ἐπαρχίαι τοῦ Γιλάν καὶ τοῦ Μαζανδερᾶν εἶνε ἀληθῆς τροπικὴ χώρα, ὥστε Περσικὴ παροιμία λέγει «ἐὰν θέλῃς νὰ ἀποθάνῃς, πῆγαινε εἰς τὸ Γιλάν». Τουναντίον ἐπὶ τοῦ ἱρανικοῦ ὁροπεδίου, ἐφ' οὗ εὐρίσκονται καὶ οἱ κυριώτεροι πόλεις τῆς αὐτοκρατορίας, ἡ καυστικώτερα θερμότης καὶ τὸ δριμύτερον ψυχρὸς διαδέχονται ἀλλήλα. Μετ' ὅσον ἀριθμοὺς θα ἐννοήσωμεν τὸ κλίμα τοῦ ὁροπεδίου τούτου· εἰς τὴν Τεχεράνην τὸ θερμόμετρον εὐκόλως ἀνέρχεται ἕως 45° ὑπὸ σκιαν καὶ 65° εἰς τὸν ἥλιον, ἐν ᾧ τὸν χειμῶνα δεικνύει — 15°. Εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Ἰεζὶ καὶ τοῦ Κερμάν ὑπάρχουσιν οἰκίαι μετ' ὅσον καὶ τρεῖς ὁροφᾶς ὑπογείους, ὅπως ἀποφεύγῃσιν οἱ κατοικοὶ τὸν ἀνεμὸν τῆς ἐρήμου. Εἰς τὰ ἀφθονα παρὰ τὴν Κασπίαν ἐλν ἐνεδρεῖται ὁ κακοήθης πυρετός, ἐν ᾧ ἡ ξηρασία τοῦ ἱρανικοῦ ὁροπεδίου οὐδόλως ἐμποδίζει τὸν τύφον, τὴν μαλάριαν καὶ τὴν δυσεντερίαν νὰ θερίζωσιν ὑπάρξεις. Οἱ ξένοι προσβάλλονται συνήθως ὑπὸ παραλασίας τῆς καρδίας· αὕτη δὲ αὕτη ἡ ξηρασία ἔχει καταστρεπτικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος μερικῶν καὶ προξενεῖ ἀσθενικὴν τινα κατάστασιν, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Τεχερανίτις.

★ ★

Ὁ σιδηροδρόμος Νεῖλου-Ἐρυθρᾶς. — Τῇ 14/27 Ἰανουαρίου ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ σιδηροδρόμου Νεῖλου-Ἐρυθρᾶς, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ λόρδου Κρόμερ, τοῦ Σιρδάρη Wingate pacha καὶ ἄλλων ἀνωτέρων λειτουργῶν τῆς Σουλτανικῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τῆς γραμμῆς ταύτης ἀνοίγεται τὸ Σουδάν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον. Κατὰ τὴν τελετὴν ἐξεφώνησαν λόγους ὁ Sir Wingate pacha γενικὸς διοικητὴς τοῦ

Σουδάν, ὁ συνταγματάρχης Μακωλέϋ ὁ καὶ φέρας εἰς πέρας τὸ λίαν δυσχερὲς ἔργον, καὶ ὁ λόρδος Κρόμερ κηρύξας ἀνοικτὴν τὴν γραμμὴν Βερβέρ-Πορτ-Σουδάν. Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ συνταγματάρχου Μακωλέϋ δόσαντος τεχνικὰς πληροφορίες περὶ τοῦ ἔργου, ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς λίαν ἐνδιαφέροντα.

Ὁ νέος σιδηροδρόμος εἶνε κατὰ 900 μίλλια βραχύτερος τῆς παλαιᾶς διὰ τοῦ Νεῖλου ὁδοῦ, ἐστοιχίσε δὲ ἡ κατασκευὴ τοῦ 1,375,000 λ.Α. ἦτοι ἡ κατὰ μίλλιον δαπάνη ἀνέρχεται εἰς 4150 λ.Α. τὰ ἔργα ἤρχισαν εἰς τὸ Σουάκειμ τὸν Αὐγούστον τοῦ 1904 καὶ ἡ συγκοινωνία ἤρξατο τὸν 86ριον τοῦ 1905. Εἰς τὸν λοχαγὸν Midwinter καὶ τοὺς συνεργάτας του ὀφείλονται τὰ ἔργα τῆς Ἀτδάρας, ἐκτελεσθέντα ὑπὸ λίαν δυσχερεῖς περιστάσεις.

Μετὰ τῶν ἐγκαίνιων τοῦ νέου σιδηροδρόμου ἐωρτάζοντο οὕτως εἰπεῖν καὶ τοῦ νέου λιμένος Πορτ-Σουδάν τὰ ἐγκαίνια. Τὸ Πορτ-Σουδάν, τὸ ἄλλοτε Sheikh-Barkout καλούμενον ἐκ τοῦ παρ' αὐτὸ τάφου τοῦ ὁμωνύμου Sheikh, πέπρωται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ἐπισφαλὴ τοῦ Σουάκειμ λιμένα καὶ νὰ καταστῇ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἐμπορικὸς λιμὴν ἐκ τῶν σπουδαιῶν. Πλείστοι ἐταιρεῖαι, ὧν τὰ ἀτμόπλοια διασχίζουν τὴν Ἐρυθρὰν διευθυνόμενα εἰς Ἰνδίας καὶ Ἄπω Ἀνατολὴν σκέπτονται νὰ ἰδρῶσιν πρακτορεῖα ἐν αὐτῇ. Ἦδὴ ἡ πόλις ἤρχισε νὰ σχηματίζεται ὥς διὰ μαγικῆς χειρὸς, διότι ἕως χθὲς εἰς τὴν αὐτὴν τοποθεσίαν δὲν ὑπῆρχε τίποτε. Ἡ Σουλτανικὴ Κυβέρνησις ἰδρῶσεν ἀποθήκας καὶ γραφεῖα διάφορα θὰ φωτίσῃ δὲ τὸν νέον λιμένα διὰ φάρου ὁρατοῦ εἰς ἀπόστασιν 25 μιλίων.

ΜΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΝ

- Τὸ Ἰουλιανὸν ἔτος 1906 ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἔτος :
- 6619 τῆς Ἰουλιανῆς περιόδου.
 - 2682 τῶν Ὀλυμπιάδων. Τὸ 6. ἔτος τῆς 671ης Ὀλυμπιάδος θὰ ἀρχίσῃ τῇ 18ῃ Ἰουνίου.
 - 2659 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης κατὰ τὸν Οὐάρων.
 - 1906 τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου τὸ ὅποσον ἤρχισε τῇ 14ῃ Δεκεμβρίου 1905.
 - 5666 τῆς Ἰουδαϊκῆς χρονολογίας τὸ ὅποσον ἤρχισε τὸ Σάββατον 17/30 Σεπ/βρίου 1905 καὶ θὰ τελειώσῃ τὴν Τετάρτην 6/19 Σεπ/βρίου 1906 τὸ ἔτος 5667.
 - 1323 τῆς Ἑγείρας, ὅπερ ἤρχισε τῇ 23/8 Μαρτίου 1905 τὸ δὲ ἔτος 1324 θὰ ἀρχίσῃ τὴν Κυριακὴν 12/25 Φεβρουαρίου 1906.
 - 1622 τῶν Κοπτῶν τὸ ὅποσον ἤρχισε τῇ 29/11 Σεπ/βρίου 1905· τὸ δὲ ἔτος 1623 θὰ ἀρχίσῃ τῇ 29/11 Σεπ/βρίου 1906. Θὰ εἶναι δὲ τοῦτο ἐμβόλιμον ἦτοι θὰ ἔχῃ 366 ἡμέρας.

ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἐαρ
Θέρ

8/21 Μαρτίου 8 ὥρ. 58 λ. π.μ.
9/22 Ἰουνίου 4 ὥρ. 51 λ. π.μ.